

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/234/2019
Identifikačné číslo spisu: 1416200844
Dátum vydania rozhodnutia: 17.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1416200844.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne O. S., bývajúcej v N., Š. X, zastúpenej advokátom JUDr. Gabrielom Blehom, so sídlom v Bratislave, L. Dérera č. 2, proti žalovanému O. C., bývajúcemu v W. U., Š. Č.. XXX, zastúpenému advokátom Mgr. Michalom Šalingom, so sídlom Bratislave, Konventná č. 9, o určenie vlastníctva, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9 C 19/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2019 sp. zn. 4Co/4/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 31. januára 2018 č. k. 9C/19/2016 - 105 zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že je vlastníčkou bytu Č.. X D. Š. Č.. X S. N., nachádzajúceho sa v bytovom dome súp. č. XXXX, na parcele č. XXXX a č. XXXX, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX pre obec Bratislava - m.č. W., okres Bratislava IV, katastrálne územie W. a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, príslušenstve domu o veľkosti 4382/107759, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, parcela č. XXXX s výmerou 227 m², zastavené plochy a nádvorí, pre obec Bratislava - m.č. W., okres Bratislava IV, katastrálne územie W. (ďalej len "byt"). Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodol tak po vyhodnotení, že žalobkyňa nie je aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorý rozsudkom zo dňa 26. marca 2014 č. k. 2 Co 130/2013 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV z 19. decembra 2012 č. k. 23C/112/2005-344, ktorým súd prvého stupňa uložil O. S. povinnosť predmetný byt vypratať s odôvodnením, že kúpna zmluva uzavretá dňa 29. júna 2004 medzi O. C. a O. S.B., zastúpenou L.. A. G., predmetom ktorej bol predaj sporného bytu, je platným právnym úkonom a O. S. tento byt užíva bez právneho dôvodu, a je teda nesporné, že žalovaný je vlastníkom predmetného bytu. Žalobkyňa

nepreukázala základnú podmienku úspechu vlastníckej žaloby, ktorým je preukázanie vlastníckeho práva (aktívna legitímácia). Podľa názoru súdu prípadné peňažné nároky žalobkyne voči L.. A. G. bolo vhodné riešiť prípadne žalobou na plnenie, avšak vzhľadom na uvedený nedostatok nevzhliadol naliehavý právny záujem na podanej žalobe, ktorou sa domáhala určenia vlastníctva k predmetnému bytu.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 30. januára 2019 sp. zn. 4Co/4/2019 potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, vzhľadom na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci stav, odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady, vykonal vo veci dostatočné dokazovanie pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku, a vyvodil správny právny záver, že žalobkyňa nie je v tomto spore aktívne vecne legitimovaná, a na požadovanom určení nemá naliehavý právny záujem. Svoje rozhodnutie aj v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodnil. Skonštatoval, že nekonkrétny nesúhlas žalobkyne s riadne odôvodneným záverom o nedostatku jej aktívnej vecnej legitímácie v spore a o absencii jej naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení nemohol žiadnym spôsobom spochybníť správnosť napadnutého rozsudku. Preto odvolanie žalobkyne vyhodnotil ako nedôvodné a nespôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa včas, prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolanie. Namietala porušenie § 421 ods. 1 písm. c) CSP, napadnuté rozhodnutie žiadala zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodňoval tým, že právnym úkonom - splnomocnením, ktoré v dôvere podpísala L.. A. G., bola uvedená do omylu, keďže jej byt A.. G. predal a peniaze si ponechal. Dovolateľka nemala v úmysle byt predať, mala za to, že A.. G. jej poskytol pôžičku za účelom splatenia jej nedoplatkov spojených s úžívaním bytu. Namietala, že doterajšie konania na súde sa vecou z tohto pohľadu vôbec nezaoberali, čo dovolateľka považuje za nespravodlivé a mimo ducha zákona. Ďalej argumentuje tým že p. G. má na svedomí viacero podobných zisťných, nelegálnych, či amorálnych konaní, za čo bol trestne postihnutý nepodmienečným trestom odňatia slobody. Trestný rozkaz proti p. G. pripojila k dovolaniu.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu toto navrhol zamietnuť, nakoľko v ňom dovolateľka nekonkretizuje dovolacie dôvody v zmysle zákona (§ 432 ods. 2, § 433 CSP), svoje tvrdenia ničím relevantným nepodložila, nevymedzila riadne dovolací dôvod, neuviedla právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a tiež v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu považuje za vecne a právne správne. Trvá na tom, že žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná na podanie tejto žaloby voči žalovanému.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP). Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

7. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 421 ods. 1 písm. c) CSP.

9. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolačiaci dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1 a ods. 2 CSP).

10. Dovolačiaci súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolačiacim dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom a nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania. Len v prípade, že dovolateľ správne naformuluje právnu otázku má dovolací súd možnosť posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo či v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Vo všeobecnosti treba považovať právne posúdenie za nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnosť právneho posúdenia veci preto nemožno vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu, ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, alebo jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav.

12. V prípade § 421 ods. 1 písm. c) CSP je významnou tá otázka, na ktorej zodpovedaní odvolací súd založil svoje rozhodnutie, pričom je známe, že v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu je rozhodovaná rozdielne. Pritom však v dovolaní musí byť otázka riešená odvolacím súdom presne, jasne a zrejme konkretizovaná, musí byť uvedené, ako sa s ňou odvolací súd vysporiadal a súčasne je potrebné doplniť aj konkrétne rozhodnutia dovolacieho súdu, z ktorých jednoznačne vyplýva, že táto otázka je rozhodovaná dovolacím súdom rozdielne.

13. Námietačka dovolateľky, že považuje rozhodnutie za nespravodlivé, pretože sa súdy nezaoberali jej uvedením do omylu právnym úkonom, na základe ktorého sa uskutočnil prevod vlastníctva nehnuteľnosti, nie je možné považovať za kvalifikovanú právnu otázku, zakladajúcu dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Za účelom posúdenia rozdielnosti rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je potrebné otázku konkrétne vymedziť a následne uviesť v čom spočíva rozdielnosť rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Okrem toho, že dovolateľka nekonkretizovala právnu otázku, vo svojich argumentoch neuviedla ani žiadne rozhodnutie dovolacieho súdu, ktoré by preukazovalo rozdielnosť jej rozhodovania dovolacím súdom. Prostá polemika dovolateľky s právnymi názormi odvolacieho súdu, či spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, či neriešeniu skutkových zistení významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 CSP. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky a bez konkretizovania rozdielnosti rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, nemôže najvyšší súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa (advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa), z vlastnej iniciatívy vyhľadávať všetky rozhodnutia dovolacieho súdu, týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať, či sa odvolací súd rozchádza v názoroch v nich vyjadrených; v opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum, pričiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 CSP (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK 2016, str. 1382 a tiež 3 Cdo 28/2017, 4 Cdo 95/2017, 7 Cdo 140/2017, 8 Cdo 50/2017, 8 Cdo 78/2017).

14. Nakoľko dovolací súd pri rozhodovaní vychádza len z dôvodov uplatnených a naformulovaných dovolateľkou, ktorými je viazaný (§ 440 CSP), nie je možné vyvodit' z jej argumentácie žiaden dôvod zakladajúci prípustnosť jej dovolania, potom jediným vyústením tohto konania bolo odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ CSP, keďže dovolanie nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, samozrejme bez toho, aby mal dovolací súd možnosť skúmať vecnú správnosť napádaného uznesenia odvolacieho súdu.

15. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.